

РЕШЕНИЕ

№ 74

гр. Радомир, 17.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДОМИР, I СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ИВЕТА П. ТАКОВА**

при участието на секретаря **М.Д. М.**
като разгледа докладваното от **ИВЕТА П. ТАКОВА** Административно наказателно дело № 20231730200228 по описа за 2023 година

Производството по делото е по реда на чл.59 и сл.от ЗАНН.

С електронен фиш серия К №. издаден от ОД МВР гр.Перник е наложено на жалбоподателката **А. А. Б.** , с ЕГН:***** от гр.Бл., ул.“Ст. Ст.“ бл.,ет., ап.. административно наказание глоба в размер на 100 лева за нарушение по чл.21, ал. 2, вр. чл.21, ал.1 от ЗДвП, на осн.чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.4, вр.ал.2, т.2 от ЗДвП, като е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К .. на 18.04.2022г.

Недоволна от така наложеното й наказание **Б.** е обжалвала същото. По изложени във въззивната жалба съображения и правни доводи моли съда да отмени изцяло атакувания електронен фиш, като незаконосъобразен.

Въззиваемата страна – ОДМВР – Перник редовно и своевременно призована, не изпраща представител и с писмено становище моли за потвърждаване на електронния фиш, като се прави възражение за прекомерност на направените от жалбоподателката разноски в случай, че бъдат претенедирани такива.

Радомирският районен съд, като взе предвид становищата на страните и като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, приема от фактическа и правна страна следното:

Съдът намира, че жалбата е подадена в законоустановения срок, поради което е допустима и съдът дължи разглеждането ѝ по същество.

Във връзка с установяване на обстоятелство кога е връчен ЕФ на жалбоподателката наказващият орган е депозирал по делото извадка от справка в АИС «АНД-МВР», в която е отбелязано, че датата на връчване на ЕФ на жалбоподателката е 10.08.2023г., поради което съдът прие, че жалбата на Б. е депозирана в законоустановения 14-дневен срок и съдът дължи разглеждането ѝ по същество.

От фактическа страна.

-

По делото видно от представения и атакуван в настоящето производство електронен фиш се установява, че на процесната дата 10.02.2023г. с автоматизирано техническо средство № 120сс73, в 16:45 часа в общ. Радомир, Лот 0 от АМ Струма, км.39+900, ПВ Старо село с посока към гр.Дупница е установено, извършено от жалбоподателката административно нарушение, а именно: като водач на МПС „А...“ лек автомобил, с рег. № Е ... КХ при ограничение на скоростта 120 км/ч, въведено с ПЗ В-26 за извън населено място е управлявала МПС с 138 км/ч. при отчетен толеранс -3% в полза на водача. Към представения електронен фиш е представена снимка №

След преустановяване на извършвания контрол на скоростния режим на движещите се МПС на посоченото място полицейският служител е изготвил протокол съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение, рег. №1158р-1272/13.02.2023г. В същия е удостоверено използването на споменатото автоматизирано техническо средство на процесната дата и в посоченото място/в населено място/, периода от време, през който същото е работило - от 16:00 часа до 18:00 часа, ограничението на скоростта в пътния участък от 120 км/ч, посоката на движение на контролираните моторни превозни средства, както и тази на задействане на автоматизираната система, а именно в приближаващ трафик.

При направена справка в централна база данни по регистрация на пътни превозни средства било установено, че цитираният автомобил, чиято скорост на движение е отчетена, е собственост на Р. М. Б., с ЕГН:*****. Като е представена декларация от същия на основание чл.188, ал.5 от ЗДвП, с която е деклариран, че на процесната дата автомобила е бил управляван от жалбоподателката Б.. В отсъствие на жалбоподателката, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е издаден срещу негопроцесния ЕФ, с който за нарушаване на чл.21, ал.2 от ЗДвП ѝ е наложено на основание чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 2 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 100 лева. В обжалвания фиш след приспадане на допустимата грешка от минус -3 % ч, отчетената скорост била редуцирана на 138 км/ч, т. е. превишаването на максимално допустимата скорост на движение било с 18

км/ч.

По доказателствата:

-

Съдът възприе гореизложената фактическа обстановка за установена по несъмнен начин, предвид приетите писмени доказателства, а именно: Справка от централна база данни по регистрация на пътни превозни средства, Разпечатка от показанията на техническото средство за измерване –изображение № становяващо, че на 10.02.2023 г. в 16:45:39.8 часа лек автомобил с рег. №Е КХ е заснет със скорост от 143 км/ч, Протокол за използване на автоматизираното техническо средство, съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение, Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 на преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип "ARN CAM S1", ведно с приложение за техническите и метрологични характеристики на същата, Протокол за извършена проверка № 31-СГ-ИСИ /13.04.2022г. на отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ към Главна дирекция "Мерки и измервателни уреди“ към Български институт по метрология за техническата изправност на средството за измерване, Заповед № 313з-310/14.02.2020 г. на Директора на ОД на МВР Перник.

От правна страна:

Приложената справка от централна база данни по регистрация на пътни превозни средства доказва, че Р. Б. е собственик на автомобила, чиято скорост е била фиксирана от автоматизираното техническо средство, като предвид представена от същия Декларация по чл.188, ал.5 от ЗДвП същият е предоставил на процесната дата автомобила за управление на жалбоподателката Б., което кореспондира и с вещественото доказателствено средство - разпечатката от показанията на последното, съдържаща снимка, документираща именно индивидуализирания автомобил. Предвид на тези доказателства съдът прие за безспорно доказано, че жалбоподателката е субект на извършеното нарушение по силата на чл. 188, ал. 1, изр. 1-во, предл. 2-ро от ЗДвП.

По делото се установи, че процесното нарушение е фиксирано с преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип "ARN CAM S1" с автоматизирано техническо средство № 120сс73, като същото е посочено както в издадения ЕФ, така и в изготвения протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г., където е индивидуализирано и мястото на което е бил извършван контрола, респективно мястото на извършване на нарушението, при което е било изготвено статичното изображение с №, на което е заснет процесния автомобил.

Безспорно приложеното по административно наказателната преписка Удостоверение № 17.09.5126 от Българския институт по метрология установява, че преносимата система за

контрол на скоростта на моторни превозни средство с вградено разпознаване на номера и комуникации тип "ARH CAM S1" е одобрен тип средство за измерване, която е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 5126 и е със срок на валидност от 07.09.2017 г. до 07.09.2027 г. Същата работи в автоматичен и автономен режим, без участие и намеса от служител, който само разполага техническото средство, въвежда необходимите параметри за контрол и изключва същото при приключване на работа. Самата система измерва скоростта на преминаващите автомобили, като заснема само тези, движещи се с превишена скорост и автоматично разпознава регистрационния номер на МПС-то. В приложението, което е неразделна част от удостоверението за одобрен тип като средство за измерване на процесната система подробно е описана процедурата по обработване на данните, които са получени от лазерния модул, като събраните данни не могат да бъдат променени от човешки фактор. Същевременно АТСС освен, че е одобрено по реда на Закона за измерванията същото е било и технически годно съгласно чл. 38 от Закона за измерванията, тъй като е преминало последваща проверка за съответствие с техническите изисквания, предвид приложения към административно наказателната преписка писмени доказателства, а именно: Протокол №31-СГ-ИСИС от 13.04.2022 г. на Главна дирекция „Мерки и Измервателни уреди“, отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ към БИМ. Предвид на изложеното АНО е доказал установяването и заснемането на нарушението с годно за използване техническо средство. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е категорична, че когато самото нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган на нарушителя се издава ЕФ. Това е специална норма по отношение на разпоредбите, регулиращи общия ред за налагане на административно наказание по ЗАНН, като същата дерогира приложението на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Съгласно чл. 189, ал. 15 от ЗДвП снимковия материал, изготвен с техническо средство или система, заснемаща или записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява годно веществено доказателствено средство в административно наказателния процес, поради което и посочената в статичното изображение с №..... скорост от 143 км/ч, с която се е движел автомобилът на жалбоподателката към момента на констатиране на нарушението, е точно измерената от автоматизираното техническо средство. В ЕФ коректно е приспаднал в полза на нарушителя толеранса от допустимата техническа грешка при измерването на скоростта, като същата е редуцирана/-3 %, като е конкретизирана и разликата между засечената и разрешената скорост - 18 км/ч. Следва да се отбележи, че в ЕФ изрично е посочено, че в него е отбелязана не измерената скорост, **а установена стойност на скоростта**, поради което и не е налице несъответствие или неяснота при определянето на наказуемата скорост, поради което и липсата на изрично отбелязване дали е приспаднал или не този толеранс, не съставлява нарушение на процесуалните правила, доколкото не ограничава правото на защита на санкционираното лице.

Жалбоподателката Б. обаче е санкционирана с атакувания електронен фиш за

адм.нарушение по ЗДвП като е посочено, че същото е извършено **в условията на повторност** по смисъла на чл.182, ал.4 от ЗДвП, във вр. параграф 6, т.33 от ДР на ЗДвП, поради което на жалбоподателката е наложена глоба в двоен размер, а именно 100 лева. Видно обаче от ангажираните от административно-наказващия орган писмени доказателства и изискани служебно от съда за изясняване на това обстоятелство, както и от приложената в АНП Справка за нарушител /водач на Б., действително е отразено, че същата е санкционирана с електронен фиш серия К от 02.02.2022г. като е отразено в справката, че е й е връчен на 03.04.2022г., но липсват данни последният ЕФ да е влязъл в законна сила, напротив отбелязано е ,че е обжалван пред съда.

С оглед на това настоящият състав на съда, напълно споделя доводите изложени във въззивната жалба, че административно-наказващият орган не е доказал наличието на **„повторност“ по смисъла на параграф 6, т.33 от ДР на ЗДвП** на извършеното от Б. адм.нарушение по ЗДвП, поради което неправилно е санкционирана с атакувания ЕФ с наказание глоба в размер на 100 лева на основание чл.182, ал.4, вр.ал.2,т.2 ЗДвП.

По изложените съображения не може да се приеме за доказано, че е установено жалбоподателката да е извършила нарушение по чл. 21, ал.2 от ЗДвП в условията на повторност , за което административното наказание е предвидено в чл. 182, ал. 4, вр.ал.2,т.2 от ЗДвП.

За правна пълнота настоящият състав на съда следва да отбележи,че не са налице по делото доказателства и за други влезли в сила наказателни постановления за същото по вид нарушение, осъществено в рамките на едногодишния срок, предхождащ извършването на процесното нарушение, за да може същото да се квалифицира като повторно.

Посочената неяснота във фактическата обстановка от своя страна е довела и до нарушаване правото на защита на наказаното лице, тъй като е възпрепятствана възможността то да разбере защо и въз основа на какви факти и обстоятелства е прието, че нарушението й е извършено в условията на повторност. Т.е императивните изисквания за описание на нарушението и обстоятелства, при които е извършено, не са изпълнени. Абсолютно задължително е административното нарушение, което е вменено във вина на нарушителя и за което той е санкциониран да бъде описано точно, прецизно, ясно и недвусмислено, а в случая това не е така.Не е изпълнено и изискването за прецизно правно квалифициране на деянието, както и за съответствието му с нарушението, описано в обжалвания електронен фиш,което е още едно основание за отмяната му.

При тези съображения съдът намира, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателката, поради което издаденият ЕФ следва да бъде отменен, като настоящият състав намира, че не следва да обсъжда останалите доводи относно незаконосъобразността на атакувания ЕФ изложени във въззивната жалба,тъй като гореизложените правни доводи са достатъчно основание за отмяната му като незаконосъобразен .

По разностките:

По делото не се претендирани разноси от жалбоподателката, за това съдът не присъжда такива.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63, ал. 3, т.1, вр. ал.2, т.1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш, серия К №.... издаден от ОД МВР гр.Перник , с който е наложено на А. А. Б. , с ЕГН:***** от гр.Бл..., ул.“Ст. Ст.“ бл.64, ,ет., ап.. административно наказание глоба в размер на 100 лева за нарушение по чл.21, ал. 2, вр. чл.21, ал.1 от ЗДвП, на осн.чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.4, вр.ал.2, т.2 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр. Перник на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс по реда

Съдия при Районен съд – Радомир: _____